

Thesis Title	Negotiating Livelihood Strategies for Development of a Multi-Ethnic Community in Thua Thien Hue Province, Vietnam	
Author	Mrs. Nguyen Thi My Van	
Degree	Master of Arts (Sustainable Development)	
Thesis Advisory Committee	Professor Dr. Anan Ganjanapan	Chairperson
	Dr. Pinkaew Luangaramsri	Member
	Dr. Maria A. Salas	Member

ABSTRACT

This study is an analysis of development and livelihoods of the upland ethnic minorities in the Central Coast of Vietnam. Based on the case study of a multi-ethnic community, the focus is on the local processes where local people are struggling to sustain their livelihood in the context of state-led development and forest conservation. There are 3 objectives (i) to understand the ways in which local people perceive themselves with regard to their own livelihoods, (ii) to analyze the conflicts between the upland development strategies of the state and livelihood strategies of local people, and (iii) to explore how ethnic minorities negotiate with state agencies for survival and development.

Intensive field research has been carried out in Thua Thien Hue province. Three main concepts are constructed as a conceptual framework. They are as follows: (i) complexity of livelihood strategies, (ii) negotiation as practices of development, and (iii) situated knowledge.

The study focuses on two main parts. The first part analyzes various aspects of livelihood in the multi-ethnic community. Through historical perspectives, the study found that the changes of local livelihoods were due to the relocation of ethnic minorities from the forest areas to the main roads under the sedentarization program with the purpose of ending shifting cultivation and stabilizing nomadic life for these

ethnic minority groups. The analysis of local livelihoods points out that uncertainty of access to resources is seen to be the main cause of livelihood insecurity for the ethnic minorities in Hong Ha. As a response to the uncertainty of access to resources, villagers are found to pursue complex and differentiated livelihood strategies. Such complex livelihood strategies, however, depend on different household groups' understanding of development and livelihood. In addition, the adaptability of these strategies is closely related to the households' differential socio-economic status as well as their differential access to social networks, whether they are formal or informal networks.

The second part of the thesis critically examines the ways in which ethnic minorities in Hong Ha have negotiated with government officials to gain access to and control over their resources. The findings provide arguments that gaining access to land is the most important factor for local livelihood security. Villagers of Hong Ha, therefore, engage themselves continuously in livelihood negotiations for land. Based on local concepts and local knowledge, villagers articulate with outsiders by improvising many strategies of negotiation for gaining access to land. Villagers see development under the state direction as weakening their power and identity, which can lead to insecure livelihoods. Therefore, they associate the idea of development closely with sustainable livelihood by articulating their concepts of spirit, as they are engaging in negotiation with government officials.

The study identifies two main strategies that villagers improvise to increase their land: discourses of land use classification and utilization of social relations to enhance their access to land which is primarily based on ideas of moral economy with a focus on food security. They articulate those strategies concretely in the practices of agro-forestry and the manipulation of rubber plantations. Such articulations also reflect the villagers' understanding of the close relationships between conservation, agricultural production and development. Flexibility in adopting new farming systems and dynamism of cultural reproduction in everyday practices are illustrated as the villagers' consciousness of their identity in their response to government policies on upland development.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ยุทธวิธีด้านการดำรงชีพในการต่อรองเพื่อการพัฒนา ของชุมชนหลายชาติพันธุ์ในจังหวัด เทือกเขื่อนเว้ ประเทศเวียดนาม
ผู้เขียน	นาง เหวียน ธิ มิ เวน
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. อานันท์ กาญจนพันธุ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร. ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี กรรมการ Dr. Maria A. Salas กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์การพัฒนาและสภาพความเป็นอยู่ของชนกลุ่มน้อยบนพื้นที่สูงทางชายฝั่งตอนกลางของประเทศเวียดนามโดยมีกรณีศึกษาของชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และมุ่งเน้นไปที่กระบวนการทางท้องถิ่นซึ่งคนในพื้นที่ได้ต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ไว้ในบริบทของการพัฒนานำโดยรัฐบาลและการอนุรักษ์ป่าไม้ โดยมีจุดประสงค์ 3 ประการคือ

- 1) เพื่อทำความเข้าใจวิธีที่คนในท้องถิ่นมองสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง
- 2) เพื่อวิเคราะห์ความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนามนพื้นที่สูงของรัฐและยุทธศาสตร์การดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นและ
- 3) เพื่อสำรวจว่าชนกลุ่มน้อยมีวิธีการเจรจากับตัวแทนของรัฐอย่างไรสำหรับสภาพความเป็นอยู่การดำรงชีวิตและการพัฒนา

การวิจัยภาคสนามได้มีขึ้นที่จังหวัดถัวเถียนหูโดยมีการใช้กรอบของแนวคิดอยู่สามประการคือ 1) ความซับซ้อนของยุทธศาสตร์สภาพความเป็นอยู่การดำรงชีวิต 2) การเจรจาในฐานะการปฏิบัติต่อการพัฒนา และ 3) องค์ความรู้ที่มีอยู่

การศึกษาในได้เน้นไปยังสองส่วนส่วนแรกคือการวิเคราะห์แง่มุมต่างๆของสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์โดยผ่านมุมมองทางประวัติศาสตร์จากการศึกษาพบว่าความเปลี่ยนแปลงของสภาพความเป็นอยู่ในท้องถิ่นนั้นสืบเนื่องมาจากการย้ายที่อยู่ใหม่ของ

ชนกลุ่มน้อยจากพื้นที่ป่ามาอยู่ริมถนนสายหลักภายใต้โครงการให้ชุมชนอยู่ในพื้นที่ถาวรเพื่อหยุดการเพาะปลูกแบบไร่หมุนเวียนและการทำให้การโยกย้ายถิ่นของชนกลุ่มน้อยเหล่านั้นได้อยู่กับที่จากการวิเคราะห์สภาพความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นพบว่าความไม่มั่นคงในการเข้าถึงทรัพยากรเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่มั่นคงของชนกลุ่มน้อยใน สงหา และในการตอบสนองต่อความไม่แน่นอนในการเข้าถึงทรัพยากรชาวบ้านได้มียุทธศาสตร์การดำเนินวิถีที่ซับซ้อนและแตกต่างกันออกไปยกตัวอย่างการดำเนินชีวิตที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับความแตกต่างของกลุ่มครัวเรือนในการทำความเข้าใจต่อการพัฒนาและสภาพความเป็นอยู่กล่าวคือการคัดแปลงยุทธศาสตร์เหล่านี้เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับสถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของครัวเรือนรวมถึงความแตกต่างในการเข้าถึงเครือข่ายทางสังคมทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ส่วนที่สองของวิทยานิพนธ์นี้ ได้มีการมีการศึกษาอย่างพินิจวิเคราะห์ถึงวิถีที่ชนกลุ่มน้อยใน สงหาใช้เจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลในการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรธรรมชาติของพวกเขามีการพบข้อถกเถียงในการเข้าถึงที่ดินซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดสำหรับความมั่นคงในการดำเนินชีวิตด้วยเหตุนี้ชาวบ้าน สงหาได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเจรจาต่อรองเกี่ยวกับเรื่องที่ดินอยู่เนื่องนิศย์ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและชาวบ้าน ได้ออกมามีปากเสียงกับคนข้างนอกโดยมีวิธีการเจรจาต่าง ๆ มากมายเพื่อให้ได้มาซึ่งการเข้าถึงที่ดินชาวบ้านได้มองเป็นการพัฒนานำโดยรัฐบาลเป็นส่วนทำให้อำนาจและอัตลักษณ์ของพวกเขาอ่อนแอลงซึ่งนำไปสู่ความไม่มั่นคงในสภาพชีวิตความเป็นอยู่ดังนั้นพวกเขาจึงได้นำความคิดของการพัฒนาเข้ามาเชื่อมโยงกับสภาพความเป็นอยู่ที่ยั่งยืน โดยออกมาส่งเสียงให้คนข้างนอกได้รับรู้ถึงแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิญญาณในขณะที่พวกเขากำลัง เกี่ยวข้องอยู่กับการเจรจากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์หลักสองประการที่ชาวบ้านนำมาใช้เพื่อการเข้าถึงที่ดิน นั่นคือวาทกรรมการจำแนกการใช้ที่ดินและการใช้ความสัมพันธ์ทางสังคมในการเพิ่มการเข้าถึงที่ดินซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์ทางศีลธรรมโดยมุ่งเน้นไปที่ความมั่นคงทางอาหารพวกเขาได้ส่งเสียงให้ได้รับทราบเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของการทำวนเกษตรอย่างเป็นรูปธรรมและการแทรกแซงของการปลูกยางพาราการส่งเสียงเหล่านั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของชาวบ้านต่อความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างการผลิตทางเกษตรและการพัฒนาความยืดหยุ่นในการคัดแปลงระบบการเพาะปลูกแบบใหม่และพลวัตของการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมในชีวิตประจำวันแสดงให้เห็นได้จากสำนึกในอัตลักษณ์ของชาวบ้านในการโต้ตอบกับนโยบายของรัฐกับการพัฒนานบนพื้นที่สูง